

OMÓWIENIA KSIĄŻEK I CZASOPISM

Augustynek Andrzej

PSYCHOLOGIA. JAK ŚLIMAK PIĄŁ SIĘ W GÓRĘ

Difin, Warszawa 2008

Książka została napisana przez psychologa pracującego w Katedrze Socjologii i Psychologii Zarządzania i "Komunikacji na Wydziale Nauk Społecznych AGH. Szczególnym adresatem książki, określanej jako „kompendium wiedzy psychologicznej”, mają być studenci, w których programie studiów psychologia jest przedmiotem uzupełniającym.

Książka przedstawia kilkanaście zagadnień ważnych dla osób interesujących się praktycznym zastosowaniem psychologii poza medycyną, ale może być też interesująca dla czytelników zajmujących się psychiatrią. Książka składa się z dziewięciu rozdziałów. Wstępny, o wybranych zagadnieniach biologicznych podstaw psychiki, mógłby pełniej odwołać się do najnowszych badań dotyczących pracy mózgu, lecz prawdopodobnie autorowi chodziło o proste przedstawienie mechanizmów jego funkcjonowania na poziomie zrozumiałym dla osób nie znających fizjologii i biologii układu nerwowego. Kolejne rozdziały dotyczące pamięci, uczenia się, myślenia, rozwiązywania problemów, emocji, inteligencji, osobowości mogą być okazją do przypomnienia sobie przez czytelników o wykształceniu medycznym wiadomości z tych dziedzin. Warte przeczytania są informacje o zakresie i wartości diagnostycznej testów psychologicznych. Nowych wiadomości, pożytecznych dla lekarzy mogą dostarczyć rozdziały o negocjacjach, rozwiązywaniu konfliktów i doradztwie psychologicznym przy kierowaniu kadrami. Kontakt z pacjentem jest także swoistego rodzaju negocjacją i znajomość mechanizmów takich spotkań może być korzystna. W ostatnim rozdziale o psychologicznych zagrożeniach w społeczeństwie informacyjnym psychiatrę może zainteresować uzależnienie od internetu. Temat jest już znany, ale warto zapoznać się z doświadczeniami autora, który przedstawił historie chorób swoich pacjentów. Zalecą książki jest proste przedstawienie omawianych w niej treści. Zwraca uwagę poczucie humoru autora, raczej rzadko ujawniane w podobnych publikacjach.

Marek Sternalski

KRONIKA

Sprawozdania

International Neuropsychoanalysis Congress. Neuropsychoanalysis: Who needs it?

Paryż, 27–28.06.2009

W dniach 27–28.06.2009 odbył się w Paryżu 10. Międzynarodowy Kongres Neuropsychoanalizy zatytułowany: Neuropsychoanaliza; kto jej potrzebuje? Program kongresu i dobór prelegentów był bardzo zróżnicowany. Wystąpienie programowe „Co to jest neuropsychoanaliza” wygłosił Mark Solms. Wystąpienia wygłosili także, znani z poprzednich konferencji: Prof. Prof. Yoram Yowell, Georg Northoff, Howard Shervin oraz Claude Gottesmann. Spośród „wschodzących gwiazd” neuropsychoanalizy wkład w konferencję wniosła Ariane Bazan z Brukseli. W konferencji uczestniczyło także kilku wykładowców mających zapewnione miejsce w historii nauki i psychoanalizy, jak przede wszystkim André Green, Daniel Widlöcher i Daniel Stern. Wykładowcą z naszej części Europy był profesor György Gergely z Budapesztu.

Wystąpienie Marka Solmsa zatytułowane było: „Co to jest neuropsychoanaliza?”. Podkreślił on, że punktem wyjścia rozważań nad neuropsychoanalizą jest sposób myślenia i tradycja pochodząca od Zygmunta Freuda. Zdaniem Solmsa nauki o mózgu w czasach Freuda nie miały odpowiednich narzędzi badawczych, aby badać mózg takim, jakim spozstrzegał go Freud (jako praktykujący neurolog). A więc mózg jako dynamiczny i składający się nie tylko ze świadomości, ale przede wszystkim z nieświadomości. Dlatego Freud dokonał zmiany metody na psychoanalityczną. Solms podkreślił jednak wyraźnie, że ten krok

był niezbędny w tamtym, specyficznym czasie rozwoju neurologii. Ci psychoanalitycy, którzy czytają dzieła Freuda i mówią, cytując go, że musimy pozostać z daleka od neurobiologii, zdaniem Solmsa – robią błąd. Błąd ten polega na tym, że Freud pisał – w tym konkretnym okresie musimy pozostawać z daleka od neurobiologii, ale pewnego dnia połączymy się z nią na nowo. Toteż pytanie nie brzmi: czy takie połączenie pomiędzy psychoanalizą a neurobiologią jest uprawnione. Pytanie brzmi: czy nadszedł już czas?

Jeśli chodzi o filozoficzne podstawy neuropsychoanalizy, Solms odwołał się ponownie do poglądów Freuda na relację pomiędzy umysłem a mózgiem. Freud w wielu miejscach odnosił się do filozofii Kanta, a jego sposób konceptualizacji relacji umysł–mózg był oparty na filozofii Kanta – stwierdził Solms. To, co spozstrzegamy naszym umysłem (świadome przeżycia), są reprezentacjami umysłu jako takiego, rzeczywistego umysłu, który jest nieświadomy. Nie możemy go obserwować bezpośrednio, możemy go obserwować jedynie jako akty świadomości.

Tytuł wystąpienia Georga Northoffa brzmiał: „Czego neurobiologia i neurofilozofia mogą nauczyć się od psychoanalizy?”. Zdaniem Northoffa neuropsychoanaliza może wnieść w te dziedziny wkład psychologiczny, metodologiczny i kliniczny. Wykładowca ten podał przykłady dotyczące wszystkich tych zagadnień. Na przykład wkład metodologiczny polegałby na zmianie paradygmatu badań neurobiologicznych tak, aby uwzględniały one wpływ psychiki na formułowanie zadań eksperymentalnych i pytań badawczych w trakcie ich prowa-

dzienia. W tradycyjnym paradygmacie osobie badanej prezentowany jest jakiś bodziec/zadanie i uzyskane wyniki są interpretowane jako wynikające z zadziałania tegoż bodźca. Paradygmat badań neurobiologicznych mózgu powinien jednak ulec zmianie i uwzględnić wiedzę psychoanalityczną o wpływie psychiki osoby (jej cech, stanu, subiektywnego przeżywania, nieświadomości) i czynników subiektywnych na wyniki badań nad mózgiem.

Yoram Yowell wygłosił wykład zatytułowany „Lęk – jeden czy dwa?”. Odnosił się w nim do pytania, czy lęk jest przeżyciem, które u swojej podstawy ma ostatecznie jedno czy więcej źródeł. W obrębie psychoanalizy konkurowały od dziesięcioleci dwa przeciwstawne poglądy na to zagadnienie. Yowell wskazał, że dane neurobiologiczne przemawiają za istnieniem dwóch rodzajów leków. Pierwsze związane są z utratą

obiektów. Oparte są one na działaniu systemu przywiązania, którego substraty anatomiczne to przedni zakręt obręczy, wzgórze i podwzgórze. Mediatory tego systemu to endorfiny, serotonina, oxytocyna i prolaktyna. Inhibitorami tego systemu są leki przeciwdepresyjne, na przykład SSRI. Drugi rodzaj lęku jest związany z zagrożeniem egzystencji. Jest to układ prastary ewolucyjnie, który sygnalizuje zagrożenie, na przykład przez drapieżniki. Jego substratem jest jądro migdałowe, a operują w nim takie neuroprzekazniki jak kwas glutaminowy i gamma-aminomasłowy (GABA). Jego aktywność hamuje podanie benzodiazepin.

Następny kongres zatytułowany: „Neuropsychologiczne spojrzenie na zabawę i uczucie szczęścia” odbędzie się w Seattle, 23–26 lipca 2010.

Sławomir Murawiec

2009 ECNP-EPA Seminar in Neuropsychopharmacology 28–30 maja 2009, Czerniejewo

W dniach 28–30 maja 2009 roku odbyło się seminarium dla młodych badaczy z Polski w dziedzinie psychofarmakologii organizowane przez European College of Neuropsychopharmacology (ECNP), European Psychiatric Association (EPA) oraz Sekcję Psychofarmakologii Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego. Miejszem trzydniowego spotkania był barokowy pałac w Czerniejewie, który zapewnił jego uczestnikom komfortowe warunki do pracy w ramach seminarium.

W spotkaniu uczestniczyło 25 młodych badaczy (≤ 35 lat), psychiatrów, farmakologów oraz psychologów, starannie wyselekcjonowanych i rekomendowanych przez ośrodki psychiatryczne i farmakologiczne z naszego kraju. Pracowali oni pod opieką ekspertów międzynarodowych w osobach profesorów: Josepha Zohara (prezydent elekt ECNP), Alessandra Serrettiego, Celso Arango (obecny przewodniczący komitetu

edukacyjnego ECNP) oraz Cyrila Höschla (prezydent EPA), a także ekspertów reprezentujących krajowe ośrodki w osobach profesorów: Janusza Rybakowskiego (przewodniczący Sekcji Psychofarmakologii PTP), Małgorzaty Rzewuskiej (wiceprzewodnicząca sekcji) oraz Jana Jaracza (wiceprzewodniczący sekcji).

Spotkanie otworzył profesor Janusz Rybakowski przy uroczystej kolacji połączonej z prezentacją uczestników. Kolejnego dnia spotkania zaplanowano wykłady ekspertów. Po wprowadzeniu Josepha Zohara, Alessandro Serretti omówił rolę genetyki w diagnozie oraz farmakoterapii zaburzenia afektywnego dwubiegunowego. W trakcie wykładu podkreślił szczególną rolę farmakogenomiki w określeniu optymalnej strategii farmakoterapii oraz potencjalne znaczenie czynników genetycznych w badaniach nad skutecznością terapeutyczną leków oraz w rejestracji nowych cząsteczek. W dalszej części Joseph Zohar omówił koncepcję endofenotypów w zaburzeniach lękowych w ramach wykładu, który w elegancki

sposób płynnie połączył badania podstawowe z klinicznymi. Poza systematycznym przeglądem koncepcji endofenotypów w spektrum zaburzeń lękowych, wykład wraz z dyskusją, która po nim nastąpiła, był wyjątkową okazją do dyskusji z ekspertem biorącym udział w rozwoju współczesnej nozologii. W dalszej części Cyril Höschl omówił koncepcję kontinuum diagnostycznego pomiędzy schizofrenią a zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym wraz z przedyskutowaniem mankamentów współczesnej nozografii psychiatrycznej, również w kontekście historycznym. Panel wykładowy zamknął Celso Arango wykładem na temat farmakoterapii zaburzeń psychoetycznych w psychiatrii dzieci i młodzieży. Co ciekawe, w związku z seminaryjną formułą spotkania wykład ten doprowadził do dyskusji na temat wniosków płynących ze współczesnych badań oceniających skuteczność leków przeciwpsychotycznych drugiej generacji wraz z ich implikacjami. W trakcie dyskusji podniesiono ciekawy temat braku adekwatnych badań nad oceną leków przeciwpsychotycznych pierwszej generacji. W związku z formułą seminarium każdy z wykładów zakończony był dyskusją pomiędzy ekspertami a uczestnikami, co okazało się zarówno emocjonujące, jak i inspirujące.

W dalszej części spotkania uczestników podzielono na trzy grupy robocze, które pracowały wraz z ekspertami, moderującymi prezentacje prac. W ramach części warsztatowej pary ekspertów pracowały wraz z grupami w sposób rotacyjny, tak, iż każda z grup badaczy mogła spotkać się z recenzją każdego z uczestniczących ekspertów. Pod koniec trzeciego dnia seminarium każda z trzech grup roboczych wybrała referenta, który zdał sprawozdanie na forum uczestników z dokonanych prezentacji oraz wyników jej prac. Następnie Joseph Zohar poprowadził seminarium na temat metodologii prezentacji wyników prac badawczych, co w kontekście uzyskanych doświadczeń było szczególnie inspirujące dla prezentujących swoje dokonania uczestników.

Zebrani eksperci postanowili również nagrodzić najlepsze prace przedstawione w trakcie seminarium. Wyróżniono trzech uczestników. Agnieszka Remlinger-Molenda (Poznań) przedstawiła wyniki swoich prac dotyczących oceny wykładników immunologicznych w epizodzie manii u chorych z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym. W badaniu tym autorka wskazała na obecność wykładników przewlekłej aktywności prozapalnej w epizodzie afektywnym. Agnieszka Prymus (Katowice) zaprezentowała pracę z zakresu psychoimmunologii, oceniającą na modelu zwierzęcym działanie immunomodulujące leków przeciwdepresyjnych. Bartosz Grabski (Kraków) przedstawił badanie epidemiologiczne, oceniające współchorobowość zaburzeń lękowych oraz szkodliwego używania/uzależnienia od substancji psychoaktywnych w populacji chorych z zaburzeniem afektywnym dwubiegunowym. Wyróżnione prace skłoniły uczestników do żywej dyskusji, a ich zakres dobrze również obrazuje spektrum poruszanych tematów. Wraz z wyróżnieniem, Joseph Zohar, przewodniczący-elekt ECNP, przyznał wszystkim trzem osobom ECNP Travel Award, umożliwiający udział w Kongresie ECNP w Istambule.

Większość prac uczestników seminarium przedstawionych w postaci zarówno posterów, jak i prezentacji Power Point prezentowała wysoki poziom badawczy. Formuła ich przedstawienia, oparta na dyskusji panelowej uczestników oraz ekspertów, umożliwiła ich konstruktywną krytykę oraz bezzwłoczną recenzję. W rezultacie każdy z uczestników opuszczających Czerniejewo mógł skorygować założenia oraz przebieg swoich badań, co w znacznym stopniu umożliwia ich skuteczną prezentację i publikację. Te krytyczne dyskusje, podsumowujące indywidualne prezentacje, były w opinii uczestników wyjątkowo wartościowe.

Seminarium miało również unikalną atmosferę, wynikającą z kameralnej formuły oraz obecności programu kulturalnego. Obecny był element nieformalny w trakcie

całego spotkania, dający możliwość dyskusji przy wspólnych posiłkach lub też podczas wycieczki do pierwszej stolicy naszego państwa, Gniezna. Dobór uczestników dzielących wspólne zainteresowania oraz obecność ekspertów w tych dziedzinach stanowiły o sukcesie spotkania.

Warto również zauważyć, iż pierwsze seminarium edukacyjne ECNP dla młodych

badaczy odbyło się również w Polsce, w 2002 roku. Powrót po siedmiu latach okazał się wyjątkowo udany.

Wiesław Jerzy Cubala

Klinika Chorób Psychicznych
i Zaburzeń Nerwicowych
Gdański Uniwersytet Medyczny

REGULAMIN OGŁASZANIA PRAC w „Psychiatrii Polskiej”

„Psychiatria Polska” jest organem Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, czasopismem naukowym publikującym przede wszystkim prace z zakresu psychiatrii, indeksowanym w: Medline/Index Medicus, EMBASE/Excerpta Medica, Science Citation Index Expanded (SciSearch) i Journal Citation Reports/Science Edition, PsycINFO I.C.

W kwalifikacji prac do druku uwzględniane są zasady Deklaracji Helsińskiej, w przypadku publikacji prac badawczych – oceny komisji bioetycznych i stosowanie międzynarodowych reguł prowadzenia eksperymentów na zwierzętach.

1. Redakcja przyjmuje do druku:

a) prace oryginalne (badawcze, kliniczne, doświadczalne, teoretyczne), b) prace pogładowe, c) prace kazuistyczne, d) doniesienia tymczasowe, spostrzeżenia kliniczne, problemy dyskusyjne, polemiki, e) listy do redakcji dotyczące prac publikowanych w czasopiśmie, jak i problemów istotnych dla naszego środowiska, f) notatki kronikarskie i informacyjne (w tym sprawozdania ze zjazdów naukowych krajowych i zagranicznych, pobytów naukowych za granicą), wspomnienia pośmiertne, komunikaty itp., g) omówienia książek. Redakcja nie publikuje w jednym numerze więcej niż dwie prace tego samego autora.

2. Objętość – łącznie z rycinami, tabelami, wykazem piśmiennictwa i streszczeniem – nie może przekraczać dla prac oryginalnych, pogładowych i kazuistycznych 15 stron, doniesień tymczasowych i listów do

redakcji 5 stron, omówień książek, notatek kronikarskich i informacyjnych i in. 2 stron znormalizowanego maszynopisu.

3. Tekst prac oryginalnych winien być podzielony na kolejne rozdziały: wstęp, materiał, metoda, wyniki, omówienie wyników, wnioski.

4. W pracach oryginalnych, pogładowych, kazuistycznych oraz doniesieniach tymczasowych, poniżej tytułu w języku polskim należy wpisać tytuł w języku angielskim, następnie nazwisko autora, nazwę instytucji i nazwisko jej kierownika. Dotyczy to publikacji, opartych na materiale, metodologii i środkach tych instytucji.

Na ostatniej stronie pracy należy zamieścić adres dla korespondencji.

5. Do wszystkich prac należy dołączyć streszczenie w języku polskim i angielskim o objętości min. 150, maks. 250 słów. Do prac oryginalnych, kazuistycznych oraz doniesień tymczasowych powinno to być streszczenie ustrukturuwane. Należy w nim wyróżnić w odrębnych akapitach: 1. cel badań, 2. metodę, 3. wyniki, 4. wnioski.

Poniżej należy wpisać słowa kluczowe (nie więcej niż trzy) spośród wymienionych w Medical Subject Headings (MeSH).

6. Prace należy nadsyłać w 3 egzemplarzach maszynopisu, pisanych jednostronnie na papierze formatu A4. Na jednej stronie powinno być 1800 znaków. Można to uzyskać:

a) pisząc na komputerze pismem Times New Roman CE 12 punktów, odstęp między wierszami – 2, marginesy – lewy 3,5 cm, prawy 1 cm, górny 3,5 cm, dolny 3 cm (prosimy o nieużywanie pisma courier

i innych krojów czcionki, zmniejszających liczbę znaków na stronie).

b) wymaganą liczbę znaków na stronie maszynopisu można osiągnąć pisząc 60 znaków w wierszu (przerwy między wyrazami liczą się jako znaki) i 30 wierszy na stronie.

W momencie nadsyłania pracy do redakcji, oczekujemy jedynie maszynopisów. Plik z elektroniczną wersją tekstu, uznaną przez autora za ostateczną (zapisaną w edytorze Word dla Windows), należy nadesłać po zapoznaniu się z recenzjami (patrz p. 12 regulaminu ogłaszania prac).

Tytuły i podtytuły powinny być pisane pismem tekstowym (nie wersalikami).

W liczbach miejsca dziesiętne należy oddzielać przecinkami (nie kropkami).

Akapity rozpoczyna się wcięciem przy użyciu odpowiedniego polecenia z menu: format, akapit, wcięcie pierwszego wiersza (nie spacje czy tabulatory).

Tekst ma być zapisany w kolorze jednolitym czarnym. Należy usunąć z niego wszystkie kolorowe zaznaczenia używane podczas redagowania tekstu w edytorze. Jest to szczególnie ważne podczas pracy z edytorem wchodzącym w skład pakietu Microsoft Office 2007. Używane w tym programie w ekranowym trybie RGB kolory składowe (niewidoczne na ekranie) utrudniają proces druku czarno-białego.

Tabele i rysunki należy dołączyć do artykułu osobno, wskazując w tekście miejsca, gdzie mają być umieszczone. Tabele należy wykonać w programie Word dla Windows a wykresy (rysunki) w programie Excel, CorelDraw lub Word dla Windows. Tabele, wykresy i rysunki należy zapisać na dysku jako osobne pliki w formacie programu, w którym zostały wykonane. Szerokość tabel i rysunków nie może przekraczać 13 cm (szerokość łamu czasopisma). W tabelach

i opisach rysunków należy używać pisma Arial Narrow CE wielkości 10 punktów.

Ilustracje półtonowe należy zapisać na dysku jako czarno-białe (odcienie szarości, rozdzielczość 300 dpi), w formacie TIF lub EPS, w proporcjach, w jakich mają być drukowane. W wypełnieniach wykresów nie należy używać kolorów, tylko odcieni szarości lub czarno-białych wzorów. Do artykułu należy dołączyć wysokiej jakości wydruk czarno-biały tabel, wykresów i rysunków takiej wielkości, jaka ma być publikowana. Ilość tabel, wykresów i rysunków powinna być ograniczona do niezbędnego minimum.

7. W celu uzyskania zwiezłości redakcja uprzejmie prosi o uwzględnianie wyłącznie niezbędnego piśmiennictwa, ściśle związanego z tematem pracy. W spisie piśmiennictwa należy podawać tylko te pozycje, które są cytowane w tekście, przy czym w tekście należy podać numer pozycji piśmiennictwa w nawiasie kwadratowym. Każda pozycja piśmiennictwa powinna być pisana od nowego wiersza i poprzedzona numerem. Należy przestrzegać jednolitej interpunkcji (standard Vancouver) wg wzorów:

Zapis dla artykułu z czasopisma: nazwiska autorów, inicjały imion, tytuł artykułu, tytuł czasopisma (zgodny z Index Medicus), rocznik, tom, strony. **Wzór:** Kowalski N, Nowak A. Schizofrenia – badania własne. Psychiatr. Pol. 1919; 33: 210–223.

Zapis dla pozycji książkowej: nazwiska autorów, inicjały imion, tytuł, miejsce publikacji, wydawca, rok wydania. **Wzór:** Kowalski ZG. Psychiatria. Sosnowiec: Press; 1923.

Zapis dla rozdziału z książki: nazwiska autorów, inicjały imion, tytuł, W: nazwiska i inicjały imion redaktorów tomu, tytuł, miejsce wydania, wydawca, rok, strony. **Wzór:** Szymański BM. Stany depresyjne. W: Kowalski AM, Głogowski P.

red. Podręcznik psychiatrii, wyd. 2. Krosno: Psyche; 1972. s. 203–248. Numery stron oddzielać należy pauzą bez odstępów a nie dywizem (pauza krótka).

8. W każdej nadsyłanej pracy należy odnotować fakt jakiegokolwiek formy finansowania lub dofinansowania opisywanych badań lub samego opracowania (np. w przypisie na pierwszej stronie: „badania sponsorowane przez firmę ...”) lub stwierdzić: „Badanie nie było sponsorowane”. Do prac doświadczalnych zawierających wyniki badań na ludziach (kryjących element ryzyka) należy dołączyć pisemną akceptację projektu badań właściwej terenowej komisji etyki.

9. Redakcja prosi uprzejmie o przestrzeganie poprawności mianownictwa psychiatrycznego oraz stosowania międzynarodowych (niefirmowych) nazw leków. Należy stosować skrótę wg międzynarodowego układu jednostek miar (SI).

10. Do pracy należy dołączyć oświadczenie, że nie została ona skierowana do druku w innym czasopiśmie.

11. Autorzy po nadesłaniu pracy otrzymują zawiadomienie o jej nadejściu, co nie jest równoznaczne z przyjęciem pracy do druku. Prace nie odpowiadające wymaganiom regulaminu będą odsyłane autorom do przeredagowania i nie będą rozpatrywane merytorycznie przed doprowadzeniem ich do poprawności formalnej. W razie niez-

kwalfikowania pracy do druku redakcja zwraca ją autorowi.

12. Prace oryginalne, poglądowe i kazuistyczne oraz doniesienia tymczasowe i spostrzeżenia kliniczne są recenzowane anonimowo przez co najmniej dwóch recenzentów. Po otrzymaniu uwag recenzentów, autor proszony jest o nadesłanie tekstu z uwzględnionymi ewentualnymi uwagami recenzentów, w formie elektronicznej (patrz p. 6) **w terminie do 3 miesięcy. Niedotrzymanie tego terminu będzie uważane za rezygnację z publikacji tej pracy.** Zakwalifikowanie pracy do druku następuje po otrzymaniu pliku zawierającego zmiany sugerowane przez recenzentów i wydruku tekstów oraz rysunków, wykresów itp., spełniających wszystkie wymogi merytoryczne i formalne.

13. Redakcja zastrzega sobie prawo poprawienia usterek stylistycznych i mianownictwa oraz dokonywania potrzebnych skrótów bez porozumienia z autorem.

14. Autorzy otrzymują po 20 odbitek na koszt redakcji.

15. Jeżeli autor otrzyma korektę do poprawy, należy poprawić tylko rzeczywiste błędy druku. Korekta po poprawieniu i podpisaniu przez autora winna być odesłana w określonym przez redakcję terminie. W przypadku niedotrzymania tego terminu, redakcja nie gwarantuje uwzględnienia poprawek dokonanych przez autora.

CENY PRENUMERATY I POJEDYNCZYCH EGZEMPLARZY

oraz sposób zamawiania wydawnictw
Komitetu Redakcyjno-Wydawniczego
Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego

PSYCHIATRIA POLSKA

2009 – prenumerata roczna	80,00 zł
2009 – pojedynczy zeszyt	25,00 zł

Dla członków PTP prenumerata bezpłatna
(w ramach składki członkowskiej)

Dla lekarzy w trakcie specjalizacji (po przedstawieniu
zaświadczenia kierownika specjalizacji) prenumerata
roczna – 40 zł

2008 – prenumerata roczna	80,00 zł
2008 – pojedynczy zeszyt	25,00 zł
2007 – prenumerata roczna	80,00 zł
2007 – pojedynczy zeszyt	25,00 zł

PSYCHOTERAPIA

2009 – prenumerata roczna	60,00 zł
2009 – pojedynczy zeszyt	20,00 zł

Dla członków PTP prenumerata bezpłatna
(w ramach składki członkowskiej)

2008 – prenumerata roczna	60,00 zł
2008 – pojedynczy zeszyt	20,00 zł
2007 – prenumerata roczna	60,00 zł
2007 – pojedynczy zeszyt	20,00 zł

Dział kolportażu przyjmuje wpłaty w formie przelewów na rachunek bankowy wydawnictwa. Można ich dokonywać używając blankietów dołączonych do naszych czasopism, innych blankietów dostępnych w bankach i placówkach pocztowych a także w formie przelewów za pośrednictwem Internetu. W ten sam sposób prosimy przekazywać należności za książki z serii „Biblioteka Psychiatrii Polskiej” (wykaz dostępnych pozycji – na następnej stronie).

Zwracamy się z prośbą o możliwie wyraźne wypełnianie blankietów, co pozwoli wyeliminować ewentualne nieporozumienia przy realizacji prenumerat czasopism. Prosimy o wpisanie w rubrykach: „tytułem” – tytułów i numerów zamawianych zeszytów, tytułów książek, ich redaktorów oraz ilości egzemplarzy.

Osoby i instytucje zainteresowane otrzymaniem faktury za zamawiane wydawnictwa prosimy o wyraźne zaznaczenie tego na blankiecie wpłaty lub poinformowanie o tym telefonicznie działu kolportażu KRW PTP pod numerami telefonu: (012) 633-12-03; (012) 633-38-69, tel/fax. (012) 633-40-67.

Uwaga! Prenumerata może być realizowana dopiero po jej opłaceniu.

BIBLIOTEKA PSYCHIATRII POLSKIEJ

w serii ukazały się m.in. następujące pozycje (*jeszcze dostępne u wydawcy*):

Wyłącznie dla prenumeratorów naszych czasopism oferujemy promocyjną cenę sprzedaży książki pt.

Doświadczenie choroby schizofrenicznej w świetle dziesięcioletniej katamnezy
pod red. J. Wciórki (dla prenumeratorów 10 zł, poza prenumeratą 15 zł)

Epidemiologia zaburzeń psychicznych
pod red. A. Kiejny i J. Rymaszewskiej (30 zł)

Genetyka molekularna zaburzeń psychicznych
pod red. J. Rybakowskiego i J. Hauser (25 zł)

Leczenie anoreksji i bulimii psychicznej: podejścia, metody, techniki. Tom 2.
pod red. B. Józefik i M. Pileckiego (35 zł)

Mózg i psyche. W stulecie utworzenia Katedry Psychiatrii i Neuropatologii w Uniwersytecie Jagiellońskim. Pokłosie jubileuszowego sympozjum
pod red. Jacka Bomby i Macieja Pileckiego (35 zł)

Pacjenci z podwójną diagnozą – problemy diagnostyczne i terapeutyczne
pod red. J. Meder (35 zł)

Powikłania somatyczne jądłowstrętu psychicznego
pod red. J. Rabe-Jabłońskiej (35 zł)

Problemy zdrowia psychicznego kobiet
pod red. J. Meder (25 zł)

Psychiatria Konsultacyjna. Psychiatria Liaison
pod red. S. Ledera i C. Brykczyńskiej (12 zł)

Psychiatryczne i psychologiczne aspekty praktyki medycznej
pod red. S. Ledera i C. Brykczyńskiej (20 zł)

Psychoonkologia
pod red. K. de Walden-Galuszko (25 zł)

Psychoterapia schizofrenii
pod red. J. Meder i M. Sawickiej (35 zł)

Psychoterapia, psychiatria społeczna – wybrane zagadnienia
Stefan Leder (25 zł)

Rehabilitacja przewlekle chorych psychicznie
pod red. J. Meder (20 zł)

Rodzinne uwarunkowania międzypokoleniowej transmisji alkoholizmu
Joanna Mazur (30) Nowość

Rola czynników zakaźnych w zaburzeniach psychicznych
pod red. F. Rybakowskiego (30 zł)

Schizofrenia. Psychologia i psychopatologia

Konstantinos Tsirigotis, Wojciech Gruszczyński (35 zł)

Schizofrenia: różne konteksty, różne terapie

pod red. J. Bomby (20 zł)

Schizofrenia: różne konteksty, różne terapie 2.

pod red. J. Bomby i B. de Barbaro (25 zł)

Schizofrenia: różne konteksty, różne terapie 3.

pod red. A. Cechnickiego i J. Bomby (30 zł)

Schizofrenia: różne konteksty, różne terapie 4.

pod red. J. Bomby, M. Rostworowskiej, Ł. Müldnera-Nieckowskiego (35 zł)

Skuteczność psychoterapii poznawczej i psychodynamicznej

Jerzy W. Aleksandrowicz, Jerzy A. Sobański (30 zł)

Współwystępowanie zaburzeń psychicznych a choroba afektywna dwubiegunowa

Bartosz Grabski, Dominika Dudek (25) *Nowość*

Zaburzenia funkcji poznawczych w chorobach psychicznych

pod red. A. Borkowskiej (30 zł)

Zaburzenia psychiczne u mężczyzn. Wybrane zagadnienia.

pod red. J. Meder i M. Sawickiej (30 zł). *Nowość*

Zachowania agresywne. Przeciwdziałanie, leczenie

pod red. J. Meder (35 zł) *Nowość*

Podane ceny obejmują opłaty pocztowe. Zamówione pozycje przesyłamy po otrzymaniu potwierdzenia wpłaty pod adres nadawcy wpłaty, o ile nie otrzymamy innego adresu przesyłki. Instytucje prosimy o wyraźne wskazanie płatnika odbiorcy rachunku oraz odbiorcy zeszytów. Dodatkowe opłaty z tytułu zamówień za zaliczeniem pocztowym pokrywa odbiorca

Dział kolportażu KRW PTP:
31-138 Kraków, ul Lenartowicza 14
tel. +48 (012) 633-12-03, (012) 633-38-69
fax (012) 633-40-67

www.kom-red-wyd-ntp.com.pl

redakcja@psychiatriapolska.pl